

РЕШЕНИЕ

№ 2140

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9319** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по подадена жалба от ЕТ „Елисавета Димитрова–Златка Севова“, с ЕИК[ЕИК], чрез адв. П., против заповед № САГ23-РА-30-364/12.07.2023 г. на главния архитект на Столична община /СО/, с която се нарежда на жалбоподателя премахването на незаконен строеж, представляващ „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна“, находящи се в [населено място], [улица], до 35-то училище, на ъгъла с ул. М. камък, район Л..

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед. Посочва се, че заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка, което е ограничило правото на адресата да се запознае с установените от административния орган факти и обстоятелства и да упражни правото си да ги оспори и да ангажира доказателства. Оспорва компетентността на издателя на акта – главния архитект на Столична община. В тази връзка излага съображения за нищожност на заповедта като издадена от некомпетентен орган. Оспорва също наличието на материалноправните предпоставки за издаване на процесната заповед, а именно обектът да представлява незаконен строеж, категорията на строежа, същият да е незаконно изграден и да е изграден от жалбоподателя. Твърди, че павилионът е монтиран след издаване на всички

изискуеми от закона документи /строителни книжа, разрешения и други/. Твърди също, че павилионът е преместваема вещ, а не строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР на ЗУТ, тъй като не е трайно прикрепен към земята и е възможно премахването му чрез демонтаж. В случай че се приеме, че павилионът е придобил характера на строеж, оспорва че същият е пета категория съгласно чл. 137, т. 5, б. „в“ от ЗУТ. Моли за отмяна на заповедта. Претендира разноски.

В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

В представено писмено становище от адв. П., излага съображения за основателност на жалбата. Представя списък на направените разноски по делото.

Ответникът - главният архитект на СО, е представил административната преписка относно оспорената заповед. Представено е становище по жалбата, с което я оспорва като неоснователна. Посочва, че заповедта е издадена от надлежно упълномощено лице, в границите на предоставената му компетентност от кмета на СО по силата на § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ. Заповедта е издадена в предписаната от закона форма. Посочва, че в административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че са спазени и изискванията на материалния закон – павилионът е загубил характеристиките си на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, тъй като след поставянето му е претърпял значително изменение и е придобил характеристиките на строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Съоръжението не може да се премести като цяло без да загуби своята индивидуализация и без да се разруши. Строежът не е търпим по смисъла на § 127 от ПЗР на ЗИД ЗУТ. Моли се за потвърждаване на заповедта и отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание не се представлява.

СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на преместваем обект, съгласно договор за наем, сключен въз основа на Договор за наем на общински терен от 01.07.1992 г. и Разрешително № 13/30.05.1991 г. на основание чл. 120, ал. 4 от З. и схема за поставяне, влязла в сила на 31.10.1995 г. по индивидуален архитектурен проект.

С договора за наем от 01.07.1992 г., СО, район Л." е предоставила на ЕТ „Елисавета Димитрова“ терен публична общинска собственост от 8 кв. м. на [улица]и [улица], за монтиране на собствен павилион за продажба на закуски, кафе, безалкохолни напитки и др.

За процесния терен са сключени последващи договори за наем от 01.07.1993 г., от 01.07.1996 г., договор за наем от 30.06.1995 г., анекс от 31.01.1997 г. към договор за наем, договор за наем от 02.06.1997 г., анекс към договора от 01.02.1999 г., договор за наем от 01.08.1999 г., анекс от 01.06.2000 г. към договор за наем; анекс от 01.01.2001 г. към договор за наем., анекс от 01.07.2001 г. към договор за наем; анекс от 28.12.2001г. към договор за наем; анекс от 01.07.2002 г. към договор за наем; анекс от 14.01.2003 г. към договор за наем; анекс от 13.11.2003 г. към договор за наем; анекс от

15.11.2004 г. към договор за наем; анекс от 16.12.2005 г. към договор за наем; анекс от 19.06.2006 г. към договор за наем; анекс от 20.06.2007 г. към договор за наем; Споразумение за парично обезщетение от 01.12.2011 г.; писмо от 03.06.2014 г. за прекратяване на споразумението; договор за наем от 22.12.2014 г.; анекс от 10.01.2019 г. към договор за наем.

За павилионът е издадено Разрешение за монтаж № 10/29.06.2001 г. от Главния архитект на СО, район Л., при условията на чл. 56 от ЗУТ и чл. 197 от З.

С Писмо № РЛЦ21-ТД26-578/29.03.2021 г. на кмета на СО, район „Л.“, е отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на договорните взаимоотношения, възникнали по договор за наем от 22.12.2014 г. и анекс от 10.01.2019 г. към договора за наем. С писмото е указано на ЕТ „Елисавета Димитрова – Златка Севова“, че следва да демонтира преместваемото съоръжение.

С Констативен акт № КА-023/21.06.2021 г., въз основа на извършена проверка от длъжностни лица при отдел „КСТЕ“ към СО, район Л., е установено, че за обект „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари“, находящ се на [улица] до 35 СОУ, ъгъла с [улица], район Л., СО, няма разрешение за поставяне, няма скица за поставяне, няма договор за наем на заетата от преместваемия обект площ и не е представено удостоверение за въвеждане в експлоатация. Посочено е, че обектът е с изтекъл срок на издаденото разрешение за поставяне, договор за наем/анекси и споразумения за парични обезщетения.

Въз основа на съставения КА № КА-023/21.06.2021 г., главният архитект на СО е издал Заповед № РА-18-89/30.12.2021 г., с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 2 и т. 6, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, във връзка с чл. 56, ал. 2 и ал. 5 от ЗУТ, е наредено на ЕТ „Елисавета Димитрова – Златка Севова“ да премахне преместваем обект: „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари“, находящ се на [улица] до 35 СОУ, ъгъла с [улица], район Л., СО.

Едноличният търговец е оспорил заповед № РА-18-89/30.12.2021 г. на главния архитект на СО пред АССГ, който в свое влязло в законна сила на 25.10.2022 г. решение № 6160/25.10.2022 г. по адм.дело № 3692/2022 г., II отд., 68-и състав, е отменил заповедта. В мотивите на решението е посочено, че от изготвената по делото СТЕ се установява, че съоръжението е претърпяло развитие през годините, било е изменено по отношение начина на прикрепване към терена, а именно като негово продължение до оградата на училището е изпълнена основа от подложен бетон, като върху него са изградени масивни стени с газобетонни блокове с дебелина 12 см. Образувано е помещение, което се ползва за склад. Монтирана е метална врата за вход към склада. На противоположната фасада е монтирана втора метална врата, като построеното помещение за склад в тази част е обособено за санитарен възел с облицовки от фаянс и настилка от теракота. Има изградена ВИК инсталация. Новите помещения са с изпълнена електроинсталация. Направено е общо покривно покритие с хидроизолация върху новото помещение и металния павилион. Всички помещения са с общ покрив. От СТЕ се установило категорично, че с течение на годините и времето върху изградената основа - подложен бетон, обектът е пристроен в по-голяма постройка, както и предвид, че павилионът ведно с извършеното преустройство има общ покрив, то няма как павилионът без преустройството да се отдели от повърхността без да загуби целостта си. В заключение е посочено, че процесният обект е придобил характеристиките на строеж по смисъла на § 5 т. 38 от ДР на ЗУТ, тъй като не може да се премести като цяло без да губи своята индивидуализация и

без да се разруши.

С Констативен акт № КА 001/09.01.2023 г., във връзка с извършена от служители на СО, район Л. проверка на място и по документи на 14.11.2022 г., на преместваем обект: „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари заедно с пристроени две помещения /склад и тоалетна“ находящ се на [улица] до 35-то СОУ ъгъла с [улица] е констатирано, че павилионът заедно с пристроените към него склад и тоалетна се намират в имот публична общинска собственост - тротоара пред 35-то СОУ. Павилион за „кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари“ заедно с пристроените две помещения /склад и тоалетна/ са собственост на ЕТ „Елисавета Димитрова - Златка Севова“, представлявано от З. М. К. /С./, с Булстат Е831432432, със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, ул. „Л. К.“ №5 А.

В КА е посочено, че възложител е ЕТ „Елисавета Димитрова - Златка Севова“ представлявано от З. М. К. /С./, като са предоставени данни за строителя на строежа, не са представени одобрен проект, вкл. съгласувани или одобрени проекти по части: Архитектурна, Конструктивна, ВиК, ЕЛ и ОВ, не е представено Разрешение за строеж, Протокол за откриване на строителна площадка, Протокол за определяне на строителна линия и ниво, Заповедна книга. Посочено е, че в районната администрация не се съхраняват строители в книжа за изградената пристройка долепена до тилския павилион за търговска дейност.

При проверката служителите са установили, че при условията на чл. 197, ал. 1 от З. се предоставя терен с площ 8 кв. м. за поставяне на павилион по индивидуален проект за продажба на закуски, кафе, безалкохолни напитки и др. П. е изцяло метална конструкция и остъкляване с обикновено стъкло. Монтиран е върху предварително изградена площадка от подложен бетон, изпълнена върху тротоара до оградата на училището. Първоначално конструкцията на павилиона е отговарял на представените чертежи, с размери ширина 3,70 м., дължина 2.70 м. и височина около 2.60 м., метална конструкция, голяма стъклена витрина с решетка, но по-късно през годините е извършено преустройство, при което е изградено помещение състоящо се от две части. Зад монтирания павилион и като негово продължение, в пространството до оградата на училището, е изпълнена основа от подложен бетон. Върху него са изградени масивни стени с газобетонни блокчета с дебелина 12 см. Така е образувано помещение, което е разделено на две. Едната част към момента се ползва като склад. Монтирана е метална врата за вход към склада на едната странична фасада от дясната страна. На противоположната странична фасада, е входа на второто помещение, което се ползва за тоалетна с мивка. Направени са облицовки с фаянс и настилка теракот. Монтирано е тоалетно чугунено клекало и малка тоалетна мивка и изградена ВиК инсталация. Монтирана е втора метална врата. Помещенията и павилиона са захранени с ток. След преустройството и изграждането на двете допълнителни помещения е направена нова дървена конструкция за покрив, направено е общо покривно покритие с хидроизолация върху новите помещения и металния павилион. Към момента на проверката всички помещения са с общ покрив и монтирана водосточна тръба. В павилиона е монтиран климатик, а от външната страна е монтирана метална ролетна щора.

В заключение в КА е посочено, че с така извършените промени, пристройка към типов павилион с общ покрив, то няма как павилионът без преустройството да се отдели от повърхността без да загуби целостта си. Извършените допълнителни СМР

са довели до невъзможност да се отдели от повърхността и да бъде преместен без да загуби индивидуализацията си и без да се разруши. П. е загубил характеристиките си на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, тъй като след поставянето му е претърпял значително изменение и е придобил характеристиките на строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Съоръжението не може да се премести като цяло без да загуби своята индивидуализация и без да се разруши. Не е възможно да се ползва на друго място, чрез демонтаж на отделните елементи от конструкцията. Обектът не може да бъде отделен от мястото му и монтиран на ново място, като цяло, без да се засегне целостта на обекта, както и субстанцията на повърхността. Обектът не може да бъде отделен и преместен на друго място в пространството без да бъдат разрушени укрепващите елементи. Обектът е придобил характеристиките на строеж. Преместваемите обекти се „поставят“, а не се „изграждат“, както са строежите.

Проверяващите са приели, че към датата на изготвяне на констативния акт, обектът е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, а не преместваем обект по смисъла на § 5 т. 80 от ДР на ЗУТ, макар да е бил такъв в предходен момент, и следва да се процедира по реда на чл. 225а от ЗУТ. Посочено е, че са нарушени разпоредбите на чл. 148, ал. 1 и чл. 137, ал. 3 от ЗУТ.

КА е връчен на ЕТ „Елисавета Димитрова - Златка Сегова“ на 18.01.2023 г.

С Констативен протокол № 019/30.01.2023 г., служители на районната администрация са удостоверили, че в законоустановения срок не са постъпили възражения.

С писмо изх. № РЛЦ21-ТД23-578-23/01.02.2023 г. на кмета на СО, район Л., КА № КА-001/09.01.2023 г. е изпратен на главния архитект на СО по компетентност.

С писмо № САГ21-ТК00-1173/9/23.03.2023 г., директорът на дирекция „ОСК“ е уведолил кмета на СО, район Л., че е необходимо да бъде съставен нов КА, в който да се изложат обстоятелства относно недопустимостта на строежа по смисъла на § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ.

След извършена на 05.04.2023 г. от служители на районната администрация проверка на място и по документи на обект: „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари заедно с пристроени две помещения /склад и тоалетна“ находящ се на [улица] до 35-то СОУ, ъгъла с [улица], в КА № КА-004/05.04.2023 г. са отразени същите констатации като в предходния КА, като в допълнение е посочено, че строежът е изпълнен през 1991 г., съгласно издадено Разрешително за поставяне № 13/30.05.1991 г. Посочено е, че по действащия план за м. Л., кв. 115, одобрен със заповед № РД-50-636/25.07.1995 г. на главния архитект на С., не е предвидено застрояване на тротоара на ул. К. П., а съгласно регулационния и застроителен план на м. Л., одобрен със заповед № 549/31.12.1980 г., не е предвидено застрояване на тротоара на същата улица.

В заключение е посочено, че строежът не може да бъде търпим, тъй като не е бил допустим по действащите ПУП и по правилата и нормативите, действали по време на извършването му, тъй като попада на тротоар – публична общинска собственост, поради което не попада в хипотезите на § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ.

Посочено е, че са нарушени разпоредбите на чл. 148, ал. 1 и чл. 137, ал. 3 от ЗУТ, както и че към датата на изготвяне на констативния акт, обектът е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, а не преместваем обект по смисъла на § 5 т. 80 от ДР на ЗУТ, макар да е бил такъв в предходен момент, и следва да се процедира по реда на чл. 225а от ЗУТ.

КА е връчен на ЕТ „Елисавета Димитрова - Златка Сегова“ на 18.04.2023 г.

Предвид установеното от контролните органи незаконно строителство по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, без разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, на основание чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ и предоставените със Заповед № РД-09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община правомощия по ЗУТ, главният архитект на СО е издал Заповед № САГ23-РА-30-364/12.07.2023 г. Със заповедта е наредено на ЕТ „Елисавета Димитрова - Златка Севова” премахването на незаконен строеж, представляващ „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна“, находящи се в [населено място], [улица], до 35 училище, на ъгъла с ул. М. камък, район Л..

В заповедта е посочено, че строежът е изпълнен през 1991 г., съгласно издадено Разрешително № 13/30.05.1991 г. По действащия план за м. “Л.”, кв. 115, одобрен със Заповед № РД-50-636/25.07.1995 г. на Главния архитект на С. не е предвидено застрояване на тротоара на [улица]. Съгласно регулационния и застроителен план за м. “Л.”, одобрен със Заповед № 549/3112.1980 г. не е предвидено застрояване на тротоара на [улица]. Строежът не може да бъде търпим, тъй като не в бил допустим по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването му или съгласно този закон към настоящия момент, тъй като строежът попада на тротоар - публична общинска собственост.

Поради това, административният орган е приел, че строежът не попада в хипотезите на § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Посочено е, че строежът е пета категория, съгласно чл. 137, ал. 5, буква „в” от ЗУТ.

Заповедта е изпратена на дружеството с писмо с обратна разписка на адреса на кореспонденция, но същото се е върнало като непотърсено.

Видно от Констативен протокол № 189/08.09.2023 г., служители на районната администрация са поставили на същата дата копие от заповедта на витрината на процесния обект, както и на таблото за съобщения в сградата на СО, район Л..

Жалбата е подадена на 20.09.2023 г. директно в съда.

Със заповед № РД-09-455/22.03.2021 г., кметът на СО е предоставил на главния архитект на СО, правомощия да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а, ал.1 ЗУТ и др.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед № САГ23-РА-30-364/12.07.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която се нарежда на ЕТ „Елисавета Димитрова - Златка Севова” премахването на незаконен строеж, представляващ „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна“, находящи се в [населено място], [улица], до 35 училище, на ъгъла с ул. М. камък, район Л..

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срок от активно легитимирана страна, адресат на заповедта.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и

материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспорената заповед е издадена от главния архитект на СО, на основание чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, според която норма кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът не е извършен в съответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В конкретния случай е налице заповед за делегиране на правомощията от кмета на СО на главния архитект на СО - № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., т.1.46, да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а, ал.1 ЗУТ и др. Поради това, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед на главния архитект на СО е издадена от компетентен орган, в рамките на делегираната му компетентност.

Заповедта е издадена в предписаната за това писмена форма, като съдържа подробно изложение на правните и фактическите основания за нейното издаване - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. В обстоятелствената част е налице и препращане към фактите, установени в хода на проверката и обективирани в нарочно съставения, съгласно разпоредбата на чл. 215а, ал. 2 от ЗУТ, констативен протокол. Посочен е издателят на акта, адресатът, строежът, по отношение на който се предписва да бъде премахнат, обстоятелствата, мотивирали органа да издаде заповедта.

При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗУТ и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Проведена е процедурата по чл. 223 от ЗУТ, като комисия е посетила строежа, а констатациите от проверката са описани в Констативен акт № КА-004/05.04.2023 г. Именно този констативен акт е станал и основание за издаване на процесната заповед. Касае се за процедура по премахване на незаконен строеж, единствено изискване в която е извършване на проверка и съставяне на констативен акт. В случая това изискване е налице – извършена е проверка от служителите по контрол на строителството на района и е съставен констативен акт. От представените по делото писмени доказателства е видно, че констативният акт е съобщен на заинтересованите лица, като жалбоподателят не се е възползвал от правото си да подаде възражения. Дори обаче да не е съобщен на страната това не е съществено процесуално нарушение, тъй като жалбоподателят в настоящето производство е направил всичките си възражения, които е могъл да направи и срещу констативния акт.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да ограничат правото на защита на заинтересованото лице и които да водят до отмяна на акта на процесуално основание.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Категорично по делото се установява, че процесният обектът предмет на заповедта представлява строеж „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна“, находящи се в [населено място], [улица], до 35 училище, на ъгъла с ул. М. камък, район Л.. Този въпрос е разрешен с влязло в сила решение № 6160/19.10.2022 г., постановено по адм.дело № 3692/2022 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 68-ми състав. Противно на наведените в жалбата доводи, характера на обекта се установява от приетата по посоченото дело СТЕ. В мотивите на постановеното съдебно решение е посочено, че макар и към момента на поставяне процесният обект да е изграден /поставен/ в съответствие с издаденото разрешение за поставяне, то с времето е претърпял изменение, респ. извършени са допълнително СМР, довели до невъзможност да се отдели от повърхността и да бъде преместен без да загуби индивидуализацията си и без да се разруши. Фактическото му изпълнение прави невъзможно последващ демонтаж без да се засегне целостта на обекта, както и субстанцията на повърхността. Демонтажът е ред, обратен на монтажа и следва да се извърши без разглобяване, което в случая е невъзможно. Процесният обект попада в обектите, определени от закона като строежи, не може да бъде преместен със запазване на физическата му цялост. Съоръжението не може да се премести като цяло без да губи своята индивидуализация и без да се разруши. Не е възможно да се ползва на друго място, например чрез демонтаж на отделните елементи от конструкцията. Обектът не може да бъде отделен от мястото му и монтиран на ново място, като цяло, без да се засегне целостта на обекта, както и субстанцията на повърхността. Обектът не може да бъде отделен и преместен на друго място в пространството без да бъдат разрушени укрепващите елементи.

Съгласно разпоредбата на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, „Строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. В цитираната правна норма не са изброени изчерпателно обектите, които представляват строеж, а най-общо те са определени в три групи: сгради, постройки и съоръжения.

В текста на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, "Преместваем обект" е обект, предназначен за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, който може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху

който се поставя или от който се отделя.

От доказателствата по делото категорично се установява, че процесният обект след поставянето му е претърпял значително изменение и е придобил характеристиките на строеж по см. на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, не може да бъде преместен със запазване на физическата му цялост, не може да бъде преместен без да загуби индивидуализацията. Построеното и пристроено с течение на времето е възможно да бъде премахнато единствено чрез разрушаването му, но не и преместването му в цялост.

Разпоредбите на чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ и § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, посочват кои обекти са преместваеми, като чл. 56 и 57 от ЗУТ разграничават преместваемите обекти с оглед на тяхното предназначение, а § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, с оглед на техните конструктивни особености. В тази връзка, макар и спорният Павилион, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна, да има предназначението на обект по чл. 56 и чл. 57 от ЗУТ, същият не изпълва понятието за преместваем обект с оглед на настъпилите през годините конструктивни изменения.

Оттук може да се направи обоснован извод, че процесният строеж според функцията, която изпълнява е строеж от V категория, съгласно чл. 137, ал. 5, т. 8 от ЗУТ. Съгласно оспорената заповед, процесният строеж, представляващ „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна“, подлежи на премахване на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, тъй като е изграден без необходимите строителни книжа и/или без разрешение за строеж. Относно липсата на строителни книжа и разрешение за строеж няма спор по делото.

В допълнение следва да се посочи, че административният орган е посочил, че по действащия план за м. „Л.“, кв. 115, одобрен със Заповед № РД-50-636/25.07.1995 г. на главния архитект на С., не е предвидено застрояване на тротоара на [улица], а съгласно регулационния и застроителен план за м. „Л.“, одобрен със Заповед № 549/3112.1980 г. не е предвидено застрояване на тротоара на [улица]. Строежът не може да бъде търпим, тъй като не в бил допустим по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването му или към настоящия момент, тъй като попада на тротоар - терен публична общинска собственост и не попада в хипотезите на § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Т.е. извършена е преценка за търпимостта.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита за доказано по делото, че процесният „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна“, находящи се в [населено място], [улица], до 35 училище, на ъгъла с ул. М. камък, район Л., представлява строеж и като такъв се подчинява на определен режим. Установеното в хода на административното производство относно вида и характера на строежа не се опроверга в хода на съдебното производство.

Не се доказва и наличието на необходими строителни книжа за изграждането на строежа, т.е. изграден е без необходимите строителни книжа.

Квалифицирането на строежа като незаконен, както към момента на изграждането му, така и по сега действащия ЗУТ, дава законово основание на административния орган да упражни правомощието си като разпореди премахването му. Не са представени издадени и одобрени инвестиционни проекти, съответно разрешение за строеж, поради което следва изводът за липса на строителни книжа за изграденото. Строежът е извършен и без учредено право на строеж от страна на собственика на терена -

Столична община.

При гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата срещу заповед № № САГ23-РА-30-364/12.07.2023 г. на главния архитект на СО е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото такова му се дължи, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Елисавета Димитрова–Златка Севова“, с ЕИК[ЕИК], против заповед № САГ23-РА-30-364/12.07.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която се нарежда на жалбоподателя премахването на незаконен строеж, представляващ „Павилион за кафе, закуски, захарни изделия, бутилиран алкохол и цигари, заедно с пристроените две помещения – склад и тоалетна“, находящи се в [населено място], [улица], до 35 училище, на ъгъла с ул. М. камък, район Л..

ОСЪЖДА ЕТ „Елисавета Димитрова–Златка Севова“, с ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: